

UV. 534, 57

B. M. III

Yc
7330

LECTIONIS ASSIDVAE BONA
XXI PHILOSOPHIAE CANDIDATIS
QVI MAGISTRI CREANTVR
RECTORE MAGNIFICO
ATQVE EODEM ORDINIS PHILOS

HOC TEMPORE

DECANO SPECTABILI
AVGVSTO FRIDERICO MVLLERO
PHILOS. ET IVRIS VTRIVSQVE DOCTORE
ORGANI ARISTOTELICI PROFESSORE PVBL
ET MINORIS PRINCIPVM COLLEGII
COLLEGIATO

PROCANCELLARIO SPLENDIDISSIMO
CHRISTIANO GOTTLIEB IOECHERO
SACROS. THEOLOGIAE DOCTORE HISTOR
PROF. PVBL. MAIORIS PRINC. COLLEGII
COLLEGIATO ET BIBLIOTHECAE ACADEM
PRAEFECTO

CARMINE SOLEMNI COMMENDAT

IOH. FRIDER. CHRISTIVS P. P

D. XIII FEBR. A C. N. CIO DCCC XXXXIII

BIBLIOTHECA
POMERANIANA

L I P S I A E

EX OFFICINA LANGENHEMIA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(SAALE)

Rhipaeos extra montes vel Taprobanem vltra,
Qua regio pateat famosa rigore vel aestu,
Aut sinus ignoti maris, aut in rupe recessus,
Exilium hoc, longeque suis a ciuibus oram
Vir plerum que bonus, saeculum cui displicet, optat.
Non ea paucorum quondam malefuada voluntas,
Sed communis erat questus votum que bonorum,
Profugere ocius in ruris deserta remoti,
Ne fato patriae commissa indigna viderent.
Nam quid Hyperboreo scopuli procul axe rigentes,
Litora quid Gangetica, et extremo insula ponto,
Intolerabilius Libye quid inhospita gignat,
Quam quae monstra forum educit ciuilibus vndis?
Qua tamen illa bonum fortemque oratio ciuem
Pro re demonstrat, dicam: quia saepe videndum est,

A 2

Ne

III

Ne ratio fugiat fugienda humana putantem.
Scilicet his odio est nostrum genus, et sua vitae
Sordet conditio, quos laeferit additus error,
Et natum ex errore nefas; hominumque figurae
Insita perniciēs, et ineuitabile fatum.

Naturam fugies, mortalia membra relinques,
Propterea si cum populo commercia vitas.
Quin talem potius, tectum immunemque laboris
Doctrinae quoniam vis ac sapientia praestat,
Palantes alios miserae per compita vitae
Tanquam de specula securum cernere verum est.
Vanarum vt grauibus rerum mendacia poenis
Pectoribus noceant caecis, suspenſaque ludant
Spe modo vaniloqua, fictae modo verberere pestis,
Cuncta rapi falso, haud falsus liber que videbit.
Non aliter, toto dominantibus aequore ventis,
Piscator ſabulo inſiſtens dum retia ſiccant,
Proſpicit in magno miſeros diſcrimine nautas,
Numinibus pelagi vouet ipſe piacula cymbae.

Prorſus in humanum genus has ſandi atque nefandi
Irruere inſidias, multo et mala plura ſubire,
Quae natura vetet, faciat mens inſcia veri,

Et

Et pereat, sua que exitia plausu ipsa frequentet;
 Spectes ista licet proprii sine parte pericli,
 Non tamen est celebrare oculis iucunda voluptas.
 O nimium felix, lacrimis si vicit obortis
 Heraclitus eum sapienti in corde dolorem!
 Felix Democritus, risu si forte fefellit!
 Sin solis radiis, quod et ipsum traditur, ausus
 Defixa in nitidam praestringere lumina peluim,
 Id quo pertinuit, nisi post discrimina fessum
 Taederet patriae: nisi mallet luce carere,
 Quam scelerare pios visus infanda tuendo.
 Empedocles etiam, sapiens idem que beatus,
 Exilium ignotum patriae vel sponte relictae,
 Vel vitae Aetnaeos ac regno praetulit ignes
 Iam senior, populi ne turpia facta videret.
 Haec alios causae scimus tribuisse minori,
 Et, quae non capiunt vt fiant, facta negasse.
 Degener haud curat praeclara aut publica sensus,
 Metiturque suo laudem pede, magna perosus.
 Verum aliqui pensant alieno damna labore,
 Et cupiunt miseris pereundi demere causas:
 Et tanti decus aeternum est, et vita minoris:

VI

Quamuis haec animo paucorum est insita virtus.

Hac celebrasse quidem vacuas bona numina terras,
Deseruisseque mox cruda de caede madentes:

Hac aiunt animas multos posuisse merendo:

Rura alios coluisse, aut solis litus arenis:

In filuis humili propter stabula alta ferarum

Tecta auro laqueata alios mutasse cubili.

Nam super illa, deo quibus vti auctore necesse est,

Prima quod infirma est, quod non se respicit aetas:

Altera quod vanis rerum sic turbida transit:

Quod grauis ac varius circumstrepit error vtramque:

Tertia quod nobis odio est languor merus ipsis:

Quem non offendant fidei damna, horrida bella,

Permixtum fas atque nefas, luxuque potente

Excita fraus humana vrgenti que addita fato?

Sed vobis, Iuuenes lecti, quibus aurea templa

Et Virtus et Honor, qua pergitis ire, recludunt,

Cur ego festa canens haec tanta exempla frequento?

Nam praesente bono laetantia pectora vestra

Non dolor hoc sensu pertentat: pulcra Iuuentas

Erigit, et nitidae pellacia publica Musae,

Et quae Saxonibus currunt hoc rege beatis

Per

Per studia ac diam felicia saecula pacem.

Tempus erit, quo vos paullatim, siue reductos
 Conuerso effudit Fortuna volubilis orbe,
 Siue sinu citius cautos doctrina recepit,
 Communis vitae rerum turbaeque pigebit.
 Tunc non exosi populum loca sola petetis;
 Non etenim modo qui culto latet abditus agro,
 Aut qui sponte fugit patriam, sapit, et bene viuut:
 Gratia cum vestris sed erit renouanda libellis.
 Inuenietis in his aegrae medicamina menti,
 Atque exturbandis optata silentia curis,
 Dulcia que iniustae, sed vestrae, obliuia fortis,
 Otia que haud alias ita certa senilibus annis.
 Denique non hominum rebus sub sole paratum est,
 Sicubi tarda fluunt ingrataque tempora vitae,
 Perfugium praefens magis in quocunque labore.
 Consilium gnauis et amicas lectio voces,
 Et calcar tempestiuum cessantibus addit,
 Et stolidi et cupidi grauibus regit ora lupatis:
 Omnibus exempli praelucet imagine recti.
 Virtutum vestigia in hac laudis que parandae:
 Certius hac oracla edit, quam Pythia quondam,

Qualem

VIII

Qualem composuit Romana Octavius arce,
 Atque lari paruo puroque domesticus adstans,
 Ipse, nec in specubus sub cortinam actus, Apollo.
 Bellerophontei si manant calce caballi,
 Hinc potius manant, quam Graeco monte, liquores.
 Pierides docto si stamina pollice tentant,
 Non ita Parnaso duplici, non per iuga Pindi,
 Candentis chartae quam scripta per aequora tentant.
 Non aliae Charites veniunt ad carmina vatum,
 Non aliae vultu facili leuibusque choreis,
 Quam sub Niliacae veniunt tabulata papyri.
 Nil melius tradi vobis, quam cura legendi,
 O iuvenes, possit. petite hinc decus inter amoena:
 Hinc fomenta mali, miseris que viatica canis.

Sed ne, quidquid erit, digna atque indigna, legatis,
 Indiget attento res haec monitore, cauendum est.
 Rex idem populo sapiens et iustus Idumes,
 Cui tribus absoluit diuinitus orsa libellis,
 Praecipit, aeterna egregie non multa papyro
 Fixa velut ferro clavis que trabalibus esse,
 Optima cum sensu, tum lectis optima verbis.
 His, insistendum, nec circum plura vagandum,

Quae

Quae ritu foliorum arescant nata cadantque,
 Detineant animos studiis in inanibus vltra
 Quam decet, ac fessos nebuloso in calle relinquunt.
 Atque eadem magnis Latialis Musa magistris
 Inseuit praecepta. etiam illa libris sua multis
 Numina differri ac vulgari posse negavit.
 Nam dubiis, vera vnde foret doctrina petenda,
 Os patriae et quondam pater ingens Tullius, et vox
 Vnica cantantis sapientiae et vnica Bacchi
 Flaccus, Socraticas contenti tradere chartas.
 Qua stetit ergo olim Graiorum exercitus omnis,
 His sat erat paucos doctum que citasse Platonem;
 Non quin eximiis multi virtutibus essent:
 Sed, quia mens errat multis diducta legendis.
 Verum vt in antiquis vobis delectus habendus,
 Sic multo maiore opus est inter noua cura.
 Vtere perspectis, longaeuis vtere tiro:
 Hoc ratio iubet ac fidus quicumque magister.
 Quorum iudicio contra sic anteferuntur
 Multa recentia iam notis, aeuo que priori
 Sic obfistitur, vt vetera aspernanda putentur,
 Vt noua res ratio videatur et vt via veri;

Illos erroris manifestos esse pudendi,
 Aut rectum atque bonum sua post compendia habere,
 Doctrinae liqueat prauos fideique minores.
 Saepe etenim noua quae fiunt, nisi inania surgunt,
 Hoc fiunt, quia nescitur de rebus eisdem
 Multa legi veterum in chartis meliora reperta.
 Qui satis haec norit, iam scribere temperet: illum
 Plausibus insanis schola non deducet hiantem
 In noua, ne raptis pateat cornicula pennis,
 Aut mera sub verbis multis inscitia veri.
 Multa quoque e veterum riuis lutulenta feruntur,
 Quae vitium traxisse lacu fateare recenti:
 Multa parum cautos vt noxia gramina fallunt.
 Quare erit intutum per inexplorata venire,
 Aut circumduci in cassum, aut vitiata bibisse,
 Quando vti licet excussis olim que probatis.
 Victurum, quantum astra polo stellantia viuent,
 Non hodie vulgi sensu, Sosiaeue tabernis,
 Sed certa fruitur ferorum laude nepotum,
 Nec festinat opus studio flagrare recenti.
 Deinde nouum cur surgat opus? per munera vitae
 Quam paucis contenta emitur sapientia libris?

Cur quaeras rerum orsa? negat natura teneri.
 Haec si scis penitus, non es melior vir, et hilo
 Non es deterior, plane si spreta relinquis.
 Talia sin docti mentis per acumina tentant,
 Quam vaga saepe infomnia, quam puerilia dicunt?
 Tantus doctrinae ingenio, nimiumque disertus,
 Tam varie exagitans aliena, Lucretius, ecce,
 Quam labat, ipse simul rerum fundamina ponit,
 Ferreque summarum tentat primordia legum?
 Ille aiat, nisi corpora res omnes et inane
 Non esse? his constet rebus natura duabus?
 Qua nihil est, id inane putat. quod sit nihil ipsum,
 Nam locus et spatium non res, at rebus habendis
 Terminus est animo census, faciet caput istud?
 Est, non est, genera haec rerum sint? id que creandis
 Praesit, mente quod est, quod demtum a sensibus haud est?
 Sic nihilo et re cuncta creari dicere possit.

Nil fieri ex nihilo, in nihilum nil posse resolui:
 Vnde datum hoc sumit? quo tandem iure receptum
 Quam que parum comte defendit, quam que licenter?
 Nimirum, nisi corporibus in corpora paruis
 Nil nasci, solui que nihil nisi in illa, putabat.

XII

Cum videat species fieri caecis elementis,
 Seu deus haec iungat facta omnia, seu noua ponat;
 Quae ratio illum cogit, vt aiat, femina rerum
 Semper adesse, vbi nil rerum sentit que videt que? . . .
 Nil variant genera in natura. . . . Scilicet istud
 Monstrat, et aeternas leges, et femina haberi;
 Non quoque, nil extra res olim accedere natas.
 Glebas et pluuios intra rores et in aura
 Non sapor est, quem deprendas, faciesue figuris,
 Non odor immensum varians, nusquam color vllus:
 Ista tamen veniunt crescentibus omnia plantis.
 Qui veniant, cum non deprendas, scire quid audes?
 Seu coeant discreta, natante sub his elemento
 Quae spectas, seu nunc demum noua tota creentur,
 Non sensus tibi, nec ratio temeraria dicat.
 Quod fit, id ex aliquo fieri fert. Hoc aliquid cum
 Quale sit, ignoret, et si sit, non magis ipsum
 Expediat, qui sumit? Ob id semper ne fuisse
 Corpora quae sunt cuncta ferat, semper que futura? . . .
 At contra nihilo fieri quid posse, dabis tu? . . .
 Non do, non aio. . . Tamen alterutrum esse necesse est. . .
 Verum. Sed, quia vtrum faciat natura negauit
Deprendi,

Deprendi; neque nos aequum est finire negata:
 Nos, moduli bipedalis ad haec caelestia totos.
 Denique in his sit vtrum nesciri, te dare oportet:
 Alterutrum fieri, fatis id sciri. Hoc licet vnum
 Dicere. Si verbum velut inuentae vicis addis,
 Aias, siue neges, stulte facis. Abstine. id vnum
 Praeceptum in rebus sapientia talibus audet.

Non secus in cassum laetatur saepe poeta,
 Dum cupit immensos sine fine extendere mundos:
 Dum fert, corporibus finem superesse secandis:
 Non quia sit pronum contra stare: at quia non est
 Pronius, aut minus oppugnatum a sensibus aequis,
 Immensum fieri e dimenso corpore rerum,
 Corporibus que suas partes non esse minutis,
 Quam numeris monstrare suis, qua lege quiescat.
 Missa in inane eius re nulla obstante sagitta.

Nempe vir ipse bonus qui sis, quo sine beatus:
 Quae data conducant, quae sint contraria vitae;
 Virtus e quibus existat: vitium vnde sequatur:
 In summa, quaecumque hominem didicisse necesse est,
 Perspicuis fecit caussis deus omnia. Contra,
 Caelestes ipse vt creet orbes; vt vaga cogat

XIII

Sidera: vt inueniat iungatque exordia rerum:

Vt maris et venti fluxus, animique meatus:

Haec seruare iubet docili que expendere mente,

Sed verat exquiri finem causasque latentes.

Quae certe illius nobis hoc edita lex est,

Quod falsi in biuio tot flammea corda virorum

Errarunt super his, errabunt omnibus aeuis.

Quare, dum cupitis recti cognoscere formas,

Dum niueum splendore suo vos ducit honestum,

Res hominum, iuuenes; plane penitus que videre:

Has propter monumenta diu versate librorum:

Naturam spectate: sed in primordia dia

Vos penetrare auibis nunquam sperate secundis.

Quin meritam interea stabilem que capeffite laurum.

Temporibus vestris ea vincla adamantina nectam,

Ne liceat veri quondam deponere amorem:

Ne liceat fidibus doctae diuertere Musae:

Ne liceat tetricae castris exire Mineruae.

Sic inter festos cantus altaria circum

Pro Rege et patria pia figite vota Saluti.

CARO-

CAROLVS GODOFREDVS WINCKLERVS

L I P S I E N S I S

Natus in hac vrbe, a C. N. c10 1000 XXII, patre vtitur bene de se merente meritis que in patriam spectato, cognomine sibi. Iuris ille consultus ac doctor, ad curiam conuentus Lipsici supremam atque ad sacrorum iudicium aduocatus, et in curiali collegio senator praetorius est. Matrem habuit Iohannam Theodoram Kuffneriam, mercatoris quondam clari ac senatoris in hac ciuitate aedilitii filiam, quam nuper e viuis euocatam qua par est pietate luget. Posteaquam rei Christianae et litterarum rudimenta in domo patris edoctus esset, Vuinclero inprimis, tunc in ludo litterario ad aedem diui Thomae, collegae nunc nostro, traditus est, cuius diligentiae se debere honestum in litteras amorem et studiorum exordia profitetur. Deinde in disciplinam Ernestii concessisse, atque ab eo tanta cura et fide se institutum esse, vt si quos humanitatis in litteris profectus fecerit, ei referat acceptos. Ad academiam accessit a C. N. c10 1000 XXX, in ciuibus nostris scriptus rectore Hommelio: a quo tempore, praeceptoribus est vsus in Graecis Latinisque litteris rursus Ernestio; in philosophia omni, et iuris naturae, et physica praesertim, Vuinclero; in mathefi, item Vuinclero et Hausenio; in historia catholica atque Europae principatum, Ioechero; in historia iuris, Rittero; in eloquentiae praeceptis et in declamando, Gottschedio. Ad iuris ciuilibus prudentiam cognoscendam versus doctores audiuit Hommelium et Menckenium; in sacrorum iure, Iac. Henr. Bornium; in iure publico, Ioh. Iac. Mascouium; in iure beneficiario, Sigelium. Plurimum autem priuatim Godelobii Riui super iure Romano e sermonibus se profecisse commemorat: Vuinclero item et Menkenio praeuentibus colloquio de doctrinae capitibus academico subinde velitatum. Secundum ea ab ordine nostro ante hos duos annos prima philosophiae laurea cohonestatus est. Anno superiore epistolam publicauit, qua edictum Apronianum I inter-

interpretari instituit. Nuper proposita ingenii specimina colloquio publico defendentibus magistris Parreidt ac Sigelio in cathedra comitem se semel atque iterum praestitit.

CAROLVS FERDINANDVS HOMMELIVS

L I P S I E N S I S

Natus in hac vrbe a C. N. MDCCCXXII patre vitur D. Ferdinando Hommelio Iurisconsulto et sui ordinis professore publico ordinario: matre Iohanna Rosina, Iohannis Henrici Konhardi Iuris item Lipsiae doctoris et ad supremam iuridicorum Lipsici conuentus curiam aduocati ordinarii filia. Posteaquam priuatim in domo patris, quibus mos est artibus, institutus esset, ludo litterario ad aedem diui Nicolai traditus, atque in eo magistris vsus est Homilio, Haltausio, Ortlobio. Haec inter erat consilium, vt ad mercaturam discendam studia sua transferret. Sed vicit litterarum amor, vt potior academiae secessus videretur. Quare in ciuibz nostris census est a C. N. MDCCCXXXIII rectore Ioechero. Ab eo tempore humanitatis litteris primam, vt par est, operam nauauit, earum que discendarum causa et Hebenstreitii, et meis publicis priuatis que recitationibus, et Ernestii auditor interfuit. Plurimum autem se ob id praesertim Ernestio debere profitetur. Dein philosophiae causa sectatus et Mullerum et Winclerum, atque in mathesi, Haufenium et cognatum sibi Baermanum; in oratoria, Gottschedium; in historia, Ioecherum. Secundum illa primam philosophiae lauream ei ordo noster ante hos duos annos decreuit. In Iurisprudentiae studiis doctrinae se dedit praeterquam patris, Sigelii, Dincleri, Mulleri, Schelhaferi, Menkenii. Interea academiam ad Salinas quoque in vicinia visitauit, et praelectionibus ibi virorum doctorum breui tempore interfuit. Iuris consultorum in hac academia ordo suae quoque facultatis eum Baccalaurum nuper creauit, posteaquam quaestionem extemporali scripto publice propositam *de legibus ciuilibus* sub

sub praesidio parentis colloquio instituto e cathedra defendisset. Bis item peroravit publice: semel in Bornii, atque iterum in Akermani memoriam; et epistolam inter alia *de rebus fortuitis ac necessariis* scriptam publicavit.

IOHANNES CHRISTIANVS LEO

LEUCOPETRENSIS

Serenissimi ducis, cui sedes principalis Leucopetra, clara et vicina Lipsiae in fine Thuringorum vrbs est, sic autem comtioribus litteris nomen Vuciffensels olim emolliunt, erat a consiliis rerum sacrarum, in collegio sacrorum iudicandorum Quernofurtenfi assessor, atque dioecesim Leucopetraeam antistes, quem superattendentem vocant, curabat is, quo patre sibi cognomine hic est natus a C. N. CIO IOCC XXII. Matrem habet Dorotheam Eberhardinam Brehmiam, cuius pater ad aulam ibi principalem primarius quondam Ecclesiastes meruerat. Huius maritus, illius pater, e rebus humanis ad vitam meliorem anno superiore est euocatus. Prima litterarum rudimenta nostro pater maxime, adhibitis aliis quoque praeceptoribus idoneis, tradidit, mox ludo litterario curiali patriae instituendum permisit: ubi magistri, Vuarmuth conrector, et Messerschmidt, nunc rector eius ludi, fidem atque diligentiam praestiterunt. Postea illustri ad Salam gymnasio Augusteo insertus, sub Reineccio, rectore, cuius praesertim curam ac benevolentiam gratus agnoscit, et sub reliquis magistris, Poleio, Siltmano, Schumano, et patre suo, in litteratura, philosophia, mathesi, et sacrorum doctrina, profecit. Lipsiam concessit a C. N. CIO IOCC XXXX, nostris adscriptus rectore Kapio. Doctores hic audiendos optavit sibi, philosophiae quidem caussa, Vuinclerum; et in historiae studio, Ioecherum. In sacrorum doctrina vsus est inprimis hospite suo, cuius voluntatem et officia praedicat, et quem eo nomine post fata laudat ac luget, Vucisio: in symbolicis libris et sacro codice interpretandis, Boernero ac Deylingio: in morum e re Christiana praeceptis, cuius item fauorem

C

laudat,

XVIII

laudat, Telleri; in litteris Hebraicis, atque in velitando per quaestiones et colloquia super primariis doctrinae capitibus, Hebenstreitio, ac rursus Vuinclero, Klausingio, Vveisio. Commentarios item breues studiorum ac doctrinae testes conscripsit ac publicauit, super *discrimine atomorum ac monadum* alterum, atque alterum, super *sententia Foggini de itinere Romano Petri apostoli*. Secundum ea ante annos duos primam philosophiae lauream iudicio ordinis nostri tulit: nuper autem a decurionum vrbis patriae collegio ad sacrorum curam sub diacono, et ecclesiastae meridiani ad honorem, lectus est ac destinatus. In quo cum singulare prouidentiae diuinae consilium, tum municipum suorum voluntatem ac beneficia gratus agnoscit.

IOHANNES AVGVSTINVS EGENOLF

GRIMMA MISNICVS

Grimae, siue Cremam appellare mauelis, conuentus Lipsi-
ci municipio natus a C. N. CIO IOCC XVIII, patrem
habuit sibi cognominem, qui in ludo ibi litterario inter
collegas tertius cum mereret, societati doctorum, quae
potentissimi Borussiae regis auspiciis scientiae ampliandae
operam nauat, socius fuerat adscriptus. Matre utitur Maria
Sophia, Ioh. Godofredi Seyleri, artium magistri et sacro-
rum antistitis Nercauiae, quae non procul Grima trans Mil-
dae flumen adest, filia. Ea secundis votis nupsit Iohanni
Alberto Ianio, Iurisperito et ad portoria rerum venalium
procuratori, quem paterno in se animo esse, et studia sua
sumtu ac beneuolentia plurima adiuuare, eorum que se offi-
ciorum semper memorem futurum, ait. Institutione in
litterarum rudimentis usus est, praeterquam parentis, ar-
tium magistri, cui Clementi nomen, qui que iam nunc ludo
Torgauiae sub correctore praest. Hoc tirocinio posito
in ludum patrium receptus fide ac diligentia magistrorum,
Schumacheri, Parskii, et praesertim Vlisii atque Hauptii sex
ferme annis profecit, eis que propterea plurimum se de-
bere

Vere profitetur. Lipsiam se contulit a C. N. c1010ccxxxviii, in ciuibus nostris census rectore Kappio. Doctores hic audiuit, philosophiae vniuersae causa, magnificum hoc tempore rectorem, Mullerum; logicae et matheos in studiis, Hoffmannum quondam; Physicae, Menzium. Litteras Hebraicas eum docuere, Sanctius, Crusius, Hebenstreitius; rhetoricam, Schelhaferus; sacrorum dogmata, Pfeifferus, Vuollius, Vueifius; morum e sacris doctrinam, Crusius. Enarrandi diuina oracula artem ei tradidit Vuollius; orandi de suggestu, Tellerus. Libros symbolicos exponenti Boernero, et pastoralis muneris praecepta docenti, Deylingio adfuit. Vtriusque propensam in se voluntatem gratus laudat. Etiam explorandi ingenii et profectus causa per quaestiones et colloquiorum velitationibus se exercitum ductu Deylingii, Klausingii, Hebenstreitii, qui se item beneficium praebuerit, memorat, et declamauisse Theotisce sub Schelhafero saepius, et publice bis Latinis Graecisque litteris: bis quoque dissertationibus propositis e cathedra defendisse, *ἀποκατάστασις τῆς κρίσεως* et *Aeliae Capitolinae origines et Historiam*, moderantibus Forbigero ac Deylingio artium magistris. Inter illa in domum viri ampliff. Ioh. Christoph. Richteri, Consilarii ad reditus fisci regalis et ad metalla regii, et senatoris in hac ciuitate aedilitii, receptus, atque studiis filiorum eius regendis additus, propensam nutritii sui voluntatem laudat.

IOHANNES CHRISTIANVS GROSSIVS

KIRCHAINA LV SATVS

Lusatiae inferioris Kirchaina, in praefectura Dobrilucae ad Doberae flumen, quod in Elistrum aliquantum infra exoneratur, opidum est. Ibi nato a C. N. c1010ccxvii, pater est Gottlob Grosse, lanus; mater, Anna Maria Perfigkia. Ab ineunte aetate vt eius animus litteris ac moribus ad virtutem formaretur, sedulo curauerunt parentes, eum que in disciplinam Peckii, artium magistri et ludi litterarii eo in opido rectoris, et Sticii, artium item magistri et cantoris,

cantoris, quocum ipsi affinitas esset, tradiderunt. Sub quibus cum facile arripuisset ea, quibus via sterni ad severam doctrinam solet, quanquam ad discendam paternam artem et quaestum parentum destinatio ferret, consilio atque auctoritate virorum prudentum, Theodori Crugeri, sacrarum litterarum doctoris, qui tum Kirchainae sacra crediti regis pastor faciebat, et successoris illius, artium item magistri, cui Kronbiegel nomen est, effectum fuisse ait, ut meliori studio artium ac doctrinae exigendo permitteretur. Sic se in ludum litterarium huius agri principalem, qui Grimae est, a C. N. CIO IOCC XXXII receptum, praeceptores habuisse, Ermelium, Schumacher, Parskyum, Vllschium, Opitium, Hauptium, atque eorum plurima fide ac benevolentia sex annis libenter usum proficitur. Lipsiam concessit a C. N. CIO IOCC XXXVIII, scriptus in nostris rectore Kappio. Hic autem scholis publicis priuatisque doctorum interfuit, philosophiae quidem causa, Schelhaferi, qui Hamburgum postea professor vocatus est, et Vuincleri: Hebraeorum ob litteraturam, Bosii, Sankii, Hebenstreitii: sacrorum in doctrina, Boerner, Klauingii, Deylingii, Pfeiferi, Telleri atque in primis Vucisii, cuius se fauore in multis adiutum grato animo dicit. In historia discenda praelectionibus Ioecheri totis annis quatuor auditor assedit, meis que in Taciti annales et in Plauti comoedias recitationibus. E Menzii sermonibus disputandi per colloquia facultatem quaesivit. A Telleri ante hos duos annos in societatem *Φιλολογέντων* receptus, et nuper ab ordine nostro prima philosophiae laurea ornatus est.

CHRISTOPHORVS HENRICVS
BARTHIVS

ANNAEBERGA MISNICVS

Annaebergae in Hermunduris, qua Misniae montana sunt, non in celebri loco natus a C. N. CIO IOCC XXII, patre Vilelmo e collegio decurionum et mercatore, matre
ex gen-

ex gente Heegia. Inter reliquam institutionis curam Geufelii inprimis, ad aedem diuae Mariae ea in vrbe sacris praefecti atque metallicis ecclesiae, fidem ac benevolentiam laudat, ait que ab eo se Hebraicae litteraturae studiis initiatum, et praeterea in ludo patriae litterario Clodio ac Reinuardo magistris vsum fuisse. Lipsiam venit a C. N. CIO IOCC XXXX, inscriptus in numero ciuium rectore Kappio, cuius praedicat fauorem. Legit autem sibi in mathesi addiscenda doctores Hausenium et Vuinclerum, atque eundem: in philosophia: in historia litteraria, Ioecherum ac Menzium in eloquentiae praeceptis, Kappium: meis item super omni re litteraria atque antiquaria praelectionibus, et recitationibus publicis in primarios rerum Romanarum elegantiae que veteris auctores, assiduus ac singularis exempli auditor fuit. Sacrarum litterarum studiis sic praeparatus, rei christianae historiam sacram didicit praeceuntibus Kappio, Baiero, Belio: in iure sacrorum audiuit Bornium; deinde super symbolicis libris, Boernerum; super morum e sacris doctrina, Tellerum; dogmata explicantem et controuersias, Hebenstreitium, a quo etiam in societatem *Φιλοσοφικῶν* receptum se esse ait. Codicis sacri interpretandi rationem docuerunt eum Deylingius ac Tellerus: declamandi e suggestu artem, Crusius. Secundum ea superiore anno exente philosophiae Baccalaureus ab ordine nostro renunciatus est.

CHRISTIANVS TRAVGOTT
SCHVBARTVS
REGIOPONTE LV SATVS

Smorca ditionis Regiopontanae, quae vulgo *Rdnigsbruck*, in Lusacia superiore pagus est versus Camentiam tendentibus. Ibi sacris curandis tum patre praefecto Iohanne Reinholdo, artium magistro, qui nunc Tamenhayn vicum prope Vuurzenam eodem honore curat, matre Christiana Sophia Saphunia, natus est a C. N. CIO IOCC XXII.

Matris pater fuerat Georgius Henricus, Eperis in Hungaria sacrorum antistes, dein pulsus ob doctrinae purioris fidem custoditam, in Misenis, vico Lorenzkirchen, sacris faciendis meruerat. Posteaquam noster priuatim idoneis a magistris institutus esset, in principalis munificentiae ludo Misnae vrbs litterario sex annis alumnus egit, sub Martio, Silligio, Grabnero, Hoerio, Vucifio, Cauderbaco, Klimio, praeceptoribus suis, omniumque eorum, praesertim Grabneri et Hoerii, voluntatem ac diligentiam gratus agnoscit. Eis valedixit et Lipsiam se contulit a. CIO IO CC XXXX, inscriptus nostris rectore Kappio. Audiuit hic doctores philosophiae causâ, Mullerum; historiae, Ioecherum: sacrorum quidem historiae, Kieslingium; in Hebraicis litteris, Schmidium, nunc Numburgae sacra publica curantem: theologiae propter dogmata, Vucifium et Tellerum; in morum e sacris doctrina et in interpretando, Deylingium ac Tellerum; officii futuri pastoris in legibus explicandis, Klaufringium. Per colloquia velitatus est praemonstrante Deylingio, et publico colloquio scriptum propositum de *nundinatione sacra* praeside Kieslingio anno superiore defendit. Secundum ea philosophiae Baccalaureus ab ordine nostro est dictus.

BENIAMIN GRODDECK

GEDANENSIS

Gedani, patre, V. C. Carolo Groddeck, ciuitatis eius consule, matre autem Susanna Regina Martens, spectati olim mercatoris filia, prognatus a C. N. CIO IO CC XX, rudimenta litterarum didicit a magistro Vuagnero gymnasii patrii ad classem tertiam collega. In ipso gymnasio professoribus artium eorumque scholis adfuit ab anno aetatis XIII, atque eo in Stadio annis ferme VIII sic perrexit, vt in theologia audiret Verpoortennium; in historiarum ac Iuris prudentiae studiis, Vuillenbergium; in physica, Kulmum; in reliqua philosophia, Hanouium; in mathesi, Kulmum; in stili Latini praeceptis, Lengnichium; in orientis litteratura, Fidalkium. Lipsiam post illa accessit a C. N.

a C. N. CIO IO CC XXXI, inter ciues nostros adscriptus rectore Klausungio. Doctores hic sectatus est, philosophiae et matheos causa, Vuolffium, artium magistrum et collegii Mariae Virginis eo tempore collegam: quo ad vitam meliorem euocato, ad audiendum in omni philosophia Vuinclerum se contulit, cursumque philosophiae absoluit sub eo, et physicam experimentis declarantem, et theologiam naturalem exponentem audiuit: eo que praeeunte declamationibus et colloquiis academicis ingenium exercuit. Historiae causa publicis Ioecheri recitationibus interfuit: in reliquis litteris peculiari prudentum opera est usus.

GVLIELMVS PAVLVS VERPOORTENN

C O B U R G E N S I S

Neostadium ad ericas, sic Theotisci agnominis e figura ob myricae fere genus, cuius in proximo collis ferax est, appellant, fertur enim, Neustädlein an der Heyde, atque idem an der Krenpe, et vorm Walde, non incelebre agri Coburgensis in Franconibus, qua saltus late et montium iuga Thuringos a sinibus illorum praecingentia surgunt, municipium est, quodam etiam antiquae simplicitatis ludibrio, de quo Linnaeus tradit, laudatum. Ei ciuitati et agro a sacris publicis antistes, quem superattendentem vulgo vocant, cum esset pater, Albertus Meno, clarum suo merito inter sacrarum litterarum doctores mihi que olim amicum nomen, hunc filium suscepit a C. N. CIO IO CC XXII, ex vxore Iohanna Albertina, Ioh. Burc. Rosleri, iuridici ad Coburgicum tribunal primicerii, quem cancellarium vocant, filia. Pater quoque Coburgo honestissima domo oriundus, in eam urbem paullo post reuocatus est, vt gymnasium academicum regeret: deinde Dantiscano gymnasio eadem dignitate, simul sacris faciendis in aede sacrosanctae trinitatis praefectus, filium, qui Coburgensis interea curiae in ludo idoneis sub magistris meruerat, domicilii transferendi comitem habuit. Quae ciuitatis florentis in parentem voluntas fuit, ea hunc quoque fouit

fouit duodecim ferme annis in gymnasio litteris discendis ita operatum, vt sacrarum litterarum et historiae sacrorum doctorem haberet patrem; historiae catholicae, Vuillenbergium; physicae, Kulmum; eloquentiae sermone latino, Lengnichium; logicae ac metaphysicae, Hanouium; Graecarum litterarum atque Hebraicarum, Fidalkium; matheos ferme omnis, Kuhnium: quorum cunctorum in se fidem ac bene merita laudat. Ad altiora cum adspiraret et Ienam aditurus esset, secundam atque tertiam, quae Iohannis apostoli nomine praescribuntur, epistolas, non esse ab alio scriptas, singulari ac humanitatis litterarum pleno libro demonstraui, atque praesidente ei colloquio patre, publice defendit. Ienensem autem academiam petiit a C. N. MDCCCXXXI, ibi que duobus commoratus annis, in sacrorum disciplina atque orientis in litteris, et in philosophia ac Mathesi, doctores, quorum fidem ac doctrinam celebrat, habuit, Halbauerum, Zulichium, Pfeifferum, Reuschium, Hambergerum: publice item colloquio instituto et scripto proposito locum difficilem in libro vatis Esaiæ (cap. xxv, versu 5) scite enarrauit. Quo altero ingenii specimine edito cum vale dixisset Ienensi, ad Lipsiensem academiam libenter superiore anno conuersus est, in ciuium nostrorum numero scriptus rectore Menzio. Hic historiae omnis perdiscendae causa doctorem adhuc sectatus est, loecherum; in antiquitatibus rei Christianae, Chladenium; in omni re litteraria, in que antiquitate artium bonarum intellegenda sic ad me se contulit popularis ac municeps meus et vetere parentum amicitia spectatus, vt industrius inprimis atque assiduus sermonibus meis auditor adhuc interesset, clarae que indolis ac morum documenta vt ederet haud aspernanda.

IOHANNES HIERONYMVS HETZER

L I P S I E N S I S

Natus in hac vrbe a C. N. MDCCCXXXIII, patre Hieronymo Godelibio, qui Dresdae Regis in sanctiore consilio

consilio ab epistolis secretis idem que supremæ Iuridicorum conuentus Lipsici curiæ ab actis primarius, quem Protonotarium, appellant, meruerat: matre, Iohanna Sophia filia Iohannis Martini Hemm, qui vini commercia et tabernæ celebris hospitia superioribus annis cum laude exercuit, nunc honesta ætatis vacatione octogenarius vtitur. Is maxime Iohannem Hieronymum, vtroque parente orbatum liberaliter, vt solet, auus suscepit, atque amitæ illius marito, Samueli Vueiffensee, qui consiliarius et pro quaestore reddituum Regi meret, tradidit educandum, omni que genere beneficiorum semper fouit. Quod grato animo, quem admodum et nutricii affinis et amitæ in se officia, agnoscit ac profitetur nepos, ait que simili meritorum prædicatione, ei negotio plurimum ponderis consilio, auctoritate, fauore suo adiecisse virum primarium Vualtherum, potent. Regis nostri a consiliis aulicis atque archiatrum ordinis que medicorum in hac academia decanum, qui materteram eius in matrimonio habuerat. Sic litterarum rudimentis institutus est sub disciplina Vuincleri, nunc collegæ nostri, et Opitii, qui ad ludi principalis in partibus suis curam postilla Grimam est vocatus. Inde ad Portensem ludum cum concessisset, sub magistris Freytagio, cui plurimum se debere ait, Vualthero, Stubelio, Hentschel, Geisler, Heymann et Hubschio, quinque annis profecit. Lipsiam reuertit a C. N. CIOIO CC XXXXI, Gottschedio rectore in tabulis ciuium nostrorum scriptus. Honestarum hic artium doctores adhuc habuit, philosophiæ omnis causâ, Vuinclerum; in humanitatis litteris, Kappium; in oratoria, Gottschedium; in historia, Ioecherum. Iuris prudentiæ item discendæ nauans operam scholis Schacheri, Menkenii, Mascouii auditor interfuit.

IOHANNES BENIAMIN BOEHMER

LIGNITIUM SILESIVS

Lignitium, siue Lygionitium potius, si vera videatur, quam honesta scriptorum ingenia prodiderunt, a Lygiis anti-

D

anti-

antiquae Germaniae populo nōminis origo, vetus ac nobilis in Elysiis, qui hodie Silesii, vrbs est. Ibi Beniamine patre, qui myropolium exercebat, quales etiam aromatarios vulgo dicunt, matre, Anna Iuliana Neuhufia, natus a C. N. 1700 XVIII, matris praesertim curae debet, cum pater fatis concessisset, quod idoneos per magistros ad litteras et bonam mentem probe diligenter que est formatus. In his, qui ludo patriae litterario praesunt, memorat Vuollium, Bocerum, Foersterum, Hoppium et Boehmium; praesertim insignem Ioppichii rectoris benevolentiam in se et curam gratus praedicat. Lipsiam venita C. N. 1700 XXXVII, in ciuium catalogis scriptus rectore Vualthero, cuius prolixam in se voluntatem ab eo tempore expertum esse ait. Scholis hic publicis priuatis que auditor interfuit, philosophiae omnis et physicae per experimenta declarandae causa, Vuincleri; matheos nomine, Baermani; in latini sermonis ac stili facultate Ernestii, sub quo etiam quaestiones propositas argumento perscripto per colloquia priuatim disputasse profiteretur. Porro in re medica se doctores sectatum esse, Vualtherum, Hebenstreitium, Quellmalz, Hartmanst, Ludeuigium, eis que omnibus ob doctrinam et beneficia plurimum se debere: in chemicis item per aliquod tempus Kramerio, viro earum rerum in primis perito, se libenter vsu esse: sed eo maxime se sibi fortunatum videri, quod peculiari modo adiuuandum tuendum que susceperit amplius. Platnerus. Eius enim benignitate et consilio, plus annis quinque, cum inopiam suam liberaliter leuatam animum que ad constantiam studiorum erectum: tum etiam doctrina se mirifice auctum fuisse. Pro quibus se semper ei obstrictum futurum. Colloquiis academicis, quibus controuersa rei medicae capita tractabantur, se exercitum ait praesente Ludeuigio, et publice item sub eo, argumentis a se perscriptis, ter disputasse, eius que etiam inter doctores suos benevolentia se adhuc frui: neque non, e cathedra nostri ordinis id ingenii specimen dedisse, dissertatione sub praeside Hoffmanno proposita, *de matricibus metal-*

metallorum. Cum Siluerstenium togatae studiorum militiae stipendium, medici ordinis fauore, in ipsum liberaliter collatum esset, oratione publice in iure consultorum acroaterio recitata a C. N. CIO IOCC XXXI, institutis maiorum satisfecit.

IOHANNES CHRISTIANVS SCHVCHARDT

ARNSTADIO THVRINGVS

Arnostadium in Thuringis agri Suarzburgici ad Hierae flumen non infrequens et praetorio spectandum opidum est. Ibi pater Iohannis Christiani honestum ex arte sua quaestum equo ephippiis sternendo exercet et scribam centuriis ciuium agit. Ex hoc et matre Bachouia natus ibi a C. N. CIO IOCC XVI, in ludo patriae litterario rei Christianae atque artium rudimenta didicit sub magistris, Greußenheiner, Vuchsel, Kempf, Gallub: Eberhardo item, et Apelio, et Ottone. Sic se praeter Latinas, Graecas, Hebraicas que litteras, poëticae facultatis initia, et historiae, et geographiae percepisse, etiam hospitio interea et beneuolentia honestorum virorum usum, et militiae litteratae stipendiis prudentum commendatione adiutum esse, gratus profiterur. Lipsiam delatus a C. N. CIO IOCC XXXVII, nomen in ciuibus nostris professus est sub rectore Vualthero. Latinis Graecisque in litteris ut lectione veterum facultatem sibi pararet, recitationibus publicis meis Ernestiique auditor interfuit, et huius consilio ac favore se libenter usum testatur. In Hebraica, Chaldaica, Syriaca litteratura, Hebenstreitium sectatus est: in matheos rudimentis et in Gallicis Hetruscis que litteris, idoneos item magistros: in philosophia vniuersa, Mullerum: in Historia, Ioecherum: in eloquentiae contemplatione atque usu tribus annis, Maium. Praecipuum ex magnifici nunc rectoris Mulleri sermonibus super logica ex usu noscenda se fructum cepisse ait. In sacrorum doctrina dogmata et controuersias cum docuit, Klausingius: interpretandi rationem, idem ac Tellerus: morum praecepta, Tellerus: mune-

XXVIII

muneris futuri prudentiam, Deylingius: declamandi usum, Fridericus ac Tellerus. Audiuit praeterea super epistola Paulina, Deylingium: libros symbolicos explanantem Boernerum: mox super eis colloquio instituto tres per annos disceptavit cum aliis et profectuum testes codicillos subinde conscripsit, praeunte Hebenstreitio. Receptum se item inter conviutores mensae collegii Paulini regiae favore Boernerum, et in hospitia honestorum virorum, quorum liberis erudiendis praeesset, traditum, et benevolentia et fide Ioh. Chr. Martini bibliopolae adiutum, et superiore anno, praeside collega nostro Maio, quaestionem publice propositam e cathedra memorat defendisse.

IOHANNES ANTONIVS HEERMANNVS

I S L E B I A S A X O

Natus Islebiae a C. N. 1718, patre, Israele Heermanno, qui sacris ea in vrbe mandati gregis pastor praestitit et sacrorum in consilio assessor meret: matre Dorothea Sophia Hanckelia. Parentum beneficio et cura rei Christianae ac litterarum rudimentis diligenter informatus, ad gymnasium patriae deinde accessit, in quo sub Reinuccio rectore, ac Toelkio, Stoepelioque, cuius item laudat industriam, conrecloribus, humanitatis litteraturae operam nauavit. Lipsiam venit a C. N. 1738, numero civium nostrorum insertus rectore Kappio. Hic praelectionibus adfuit, philosophiae omnis causa, Mullerianis; in historia, Ioecheri; in Hebraicis litteris, Hebenstreitii; et in sacrorum doctrina praesertim Klauingii, cuius in se voluntatem et fidem gratus praedicat. Eius quoque ductu se quaestionibus super doctrinae principiis vtiliter tentatum et Vveisii scholis, quem ereptum dolet, usum fuisse. In enarrando sacro codice Deylingium se sectatum, atque in morum e sacris doctrina, et in oratoria sacra, quem plurimum se colere ait, Tellerum: in reliqua oratoria, Maium. Sic quinque inter

inter nos annis exactis vicinam ad Salinas academiam petiit, atque ibi praesertim celebris theologi Baumgartii institutione est usus. Iam nunc Mersburgi agit, ubi filius viri primarii et consilarii principalis Iusti additus, eorum studia litterarum regit, simul multam nutritii sui humanitatem experitur.

CHRISTOPHORVS HENRICVS
ROESSELIVS

B A R V T H I N V S

Marlesruta vicus est in Franconibus agri Baruthini, Curia Nariscorum in occasum distans, qua Papebergensis territorii a Cronacio finis est. In eo natus a C. N. 1706, patrem habuit Iohannem Henricum, fabrum lignarium; matrem habet, Annam Mariam Ranckiam. Cum parentum adiuvare voluntate et votis posset, opibus non posset, erudiendum eum benevolenter suscepit Ioh. Nicol. Mullerus, qui sacris curandis praestitit Selbitii; ea familiae comitum gentis Ruthenae in vicinia sedes est. Is super praestita salutaria doctrinae officia, commendatione sua tradidit eum in clientelam ac domum illustrissimae tum comitis Ruthenae, Iulianae Rebeckae, ubi liberaliter altus, litteris que ac moribus institutus est. Inde Curiam adiit, atque in ludo eius opidi litterario non incelebri septem annis meruit, sub magistris Longolio, Troegero, Bugka, Voelkel: quorum, et praeterea nutritiorum ibi suorum, fidem ac liberalitatem gratus laudat. Vale cum Curiae, ut mos est, publicis ac priuatorum beneficiis auctus, dixisset, Lipsiam venit a C. N. 1738, census in nostris rectore Kappio. Eum sibi prolixa voluntate et consiliis spectatum, et rationem studiorum, quam libenter sequeretur, praescripsisse, atque praesidio rebus in multis fuisse, gratus ac memor profitetur. Doctores inter nos sectatus est, in philosophiae quidem studiis, Mullerum, Vuinclerum, Birnbaum; in mathesi, Sichardum; litteraturae

turæ vtriusque Latinae ac Theotifcae cauffa, Kappium, me que, et Gottfchedium; in historia, Ioecherum, et rurfus Kappium; Hebraicis in litteris, Hebenfreitium, et Sankium. Theologiae cauffa adiit, in facro codice interpretando, Deylingium et Hoffimanum: in dogmatum et controuerfiarum, et muneris futuri, et fymbolorum ratione explicanda, Boernerum, Pfeiferum, Klaufingium, Tellerum, Hebenfreitium, Vueifium: in doctrina morum, Sankium: in declamando, Vuollium, et Pezoldum, cuius praedicat animum in fe liberalem. Praedicat item nominatim eos, a quibus adiutus vel mensae Paulinae conuictor receptus est, vel auctus sportulis, qualibus vtcunque leuare honestorum ingeniorum inopiam natio Bauarica folet, vel qui alioqui in eum benefici extiterunt, quorum quidem copia, dum diuini Numinis indulgentia bene erit huic ciuitati, dum sensus erit bonarum artium, indigentiori virtuti non est defutura. In his, praeterquam Kappium, appellat Huhnium artium magistrum atque ad diui Thomae aedem facris curandis praefectum; et Godofr. Aug. Mehligium, et Frider. Knofium, virum honestum Architectonem. Praeterea memorat praefide Vuollio fe quaestionem *de affectibus* publice propositam colloquio cum eruditis disputasse.

IOHANNES CHRISTOPHORVS RHOST

DONDORPIO THVRINGVS

Dondorpium non procul Erfurtho vrbe et Hierae a flumine vicus est in Thuringis, qua regis nostri imperio subiecti sunt. Ibi cum facris praeesset mandati gregis pastor Zacharias artium magister, hunc filium sustulit a C. N. CIO MDCC XVII, ex vxore Sabina Dorothea Muhlmania, quae item a maioribus sacro ordini additis prognata, nuper, cum duodecimo anno vidua ageret, ad meliorem vitam est euocata. Non procul Dondorpio veteris instituti monasterium est ludo litterario adornatum, cui ab eo vico nomen inditum. In eo post arrepta rei christianae ac litterarum rudimenta quinque annis alumnus vixit et sub rectore Kurlandio

landio in Latinis Graecis que litteris profecit. Inde venit Buttstadium, annis II sub Pocaro artium magistro, nunc rectore ludi Quernofurtenfis, fideliter institutus, et fauore sacrorum ibi antistitis primarii Scheibleri, cum ipsius filium litteris erudiret, adiutus est ita, vt aditus ad ludum Numburgensem fieret, in quo magistris Peucero ac Schochero annis meruit ferme tribus. Ei cum rite atque ordine vale dixisset, Ienam vertit a C. N. CIO IOCC XXXVI, rectore Vualchio. Doctoribus Ienae auditor adfuit philosophiae caussa, Steluuagio ac Reuschio; Hebraicae et reliqui Orientis litteraturae in studiis, et in enarrandi sacri Codicis doctrina, Rusio ac Tympio; in disputandis per colloquia doctrinae capitibus, Coruino, artium magistro; in stilo exercendo atque in oratoria, Halbauero. Ad interiora sacrarum litterarum vt se penetraret, dogmata e recitationibus Vualchii et Reuschii; morum e sacris praecepta, et controuersias, et historiam rei christianae atque instauratorum sacrorum rursus a Vualchio didicit. Quibus addidit iuris naturae scita, Schirschmidio, et physicen, Stockio praeceuntibus. Lipsiam postilla venit a C. N. CIO IOCC XXXVIII in ciuibus nostris adscriptus rectore Richtero. Hic sacrorum doctrinam cum sectaretur doctoribus in ea adfuit Pfeiffero et Klauingio dogmata explicantibus, atque interpretandi praecepta et controuersias, Deylingio et rursus Klauingio, sub quo etiam bis publice quaestiones propositas defendit. In orientis litteratura et in interpretandis sacri codicis verbis, Hebertfreitium audiuit: in declamando Hoffmanum: in philosophia, Vuinclerum et Gottschedium: in historia, Ioecherum. Secundum ea in domum Vuinclerianam, potentiss. Regi nostro consiliarii aulici, receptus, liberis eius custos additus meret.

FRIDERICVS AVGVSVTVS MVLLERVS

LVCENA MISNICVS

Lucena, vulgo Lügen, Mersburgicae ditionis in agro Lipsico opidum, Leucopetram ab hac vrbe tententibus occurrit. Superiore id saeculo magno pro libertate

libertate Germaniae praelio claruit. Patre Samuele ibi decurionum praefecto et ad tribunal Mersburgense caussarum patrono, matre Eua Magdalena Kranzia, decurionum item praefecti et portorii venalium procuratoris in opido Sceuditio adiuncti filia, natus noster a C. N. CIO IOCC XVIII, litterarum et rei christianae rudimenta in domo patris didicit. Inde ad gymnasium Mersburgense accessit a C. N. CIO IOCC XXVIII, magistris Henckelio, Hoffmano, aliis usus. Lipsiam venit a C. N. CIO IOCC XXXX, atque in ciuibus nostris census est rectore Hommelio. Doctores hic sectatus est philosophiae caussa magnificum hoc tempore rectorem, Mullerum; sacrarum litterarum caussa, quantum ad dogmata, Klausingium ac Deylingium: in Hebraicis, Sanckium: in reliquis sacrorum disciplinae partibus, Tellerum et Crusium, artium magistrum: in historia rei christianae sacra atque in antiquitatibus Iudaicis, Kieslingium: denique historiae catholicae in studio, Ioecherum.

GOTTLIEB LEBRECHT SACHSE

EPPENDORPIO MISNICVS

Eppendorpium in montanis Misniae vicus est Fribergam inter urbem et Augustiburgum arcem ferme medio meridie versus: natale olim Henrici Eppendorpii solum et origo nominis, quod per scripta illius et rixam cum Erasmo utcunque tum claruit. Loci enim, non gentis, quod aliqui putauerunt, id vocabulum fuerat. Ibi natus a C. N. CIO IOCC XXII, patrem habuit sacrorum in eo agro antistitem: matrem habet e gente Hornigia oriundam. Litterarum rudimentis cura patris informat, decimo aetatis suae anno Chemnitium est deductus doctrinae caussa, et mox Misnam, vt in illustri eius urbis ludo litterario principalis munificentiae alumnus esset. In eo humanitatis litteras didicit sub idoneis magistris, e quibus praesertim Vuesii, Kauderbacii que prolixam in se voluntatem laudat. Lipsiam adiit a C. N. CIO IOCC XXXX, census inter nostros rectore

rectore Kappio. Ab eo tempore adfuit recitationibus meis in Plautum et Suetonium publicis, et in Ernestii super Ciceronis de officiis opere. Doctores praeterea audiuit in philosophiae studio, Gottschedium; in logica quoque et in antiquitatibus sacrorum, Chladenium, cuius praedicat fauorem; in historia sacrorum rei Christianae, Vuollium; theologiae causa, Boernerum, Deylingium, Vuelfium, Vuollium, et in primis per omne sacrarum litterarum genus, Tellerum, cui adeo plurimum se debere profitetur. His ait se addidisse philosophicas theologicasque praelectiones Crusii. Etiam commemorat Langium studiorum comitem, qui inopiam eius benevolentia iuuaret, et Consiliarium in potentiss. regis prouocationum tribunali Chladenium, qui se, ut studia regat et mores filii, Dresdam nuper vocauerit.

CAROLVS CHRISTOPHORVS
FRITSCHIVS
CIZAMISNICVS

Patrem habet Christophorum, sacrorum collegii, quod Ciza in vrbe est, viatoribus praefectum; matrem Sophiam Elisabetham, Christiani Goerschii, qui sacra quondam Elsterbergae crediti gregis pastor curabat, filiam. Ex his natus Cizae a C. N. 1711, priuatim instituentus litterarum et rei christianae rudimentis traditus est Algero artium magistro, dein sacris curandis admoto in vico, cui vocabulum Langenau. eius fidei plurimum se debere profitetur. Postea in ludum litterarium patriae deductus sub magistris Schaulio, Henningio, Cramero, Schenkio, Boettgero, Bernardo profecit, et inprimis Leisnero, cuius diligentiam praedicat, usus est. Lipsiam se contulit a C. N. 1744, census in nostris rectore Kappio. Doctores hic sectatus est in philosophia, Vuinclerum et Baermanum; in historia, Ioecherum; in Hebraicis litteris, Hebenstreitium ac Boskium; in theologia, Tellerum, Deylingium, Klausium, cui se plurimum debere ait, atque eo
E mode-

moderante et item Boskio, ingenio quaestionibus acuen-
do, et colloquiis academicis tentando, se operatum esse.

IACOBVS IMMANVEL WAECHTLERVS

I V T R E B O C E N S I S S A X O

Iutrebogae in opido aedi diui Nicolai procurandae antistes, idemque magister artium, Paullus Iacobus Vuaehtlerus hunc filium suscepit a C. N. c10 1000 xx, atque ipse litterarum rudimentis ac morum praeceptis, quod ille gratus profitetur, diligenter formauit. Deinde priuatim institutus est multa cura ac fide Boetgeri, gymnasii Iutrebocensis collega secundo, quem ad gymnasii Cicensis culturam euocatum secutus est, eiusque, et Bernardi A. M. et gymnasii eo tempore rectoris, et Leisneri artium magistri, qui illi successit, plurima beneuolentia se adiutum memorat. Ibi tribus annis mansit, quanquam ille, cuius in primis doctrinam amplexatus fuerat, ad Mulhusae gymnasium curandum rector interea vocaretur. Lipsiam conuersus a C. N. c10 1000 xxx, adscriptus in ciuibus rectore Kappio, in litterarum studiis sic rationem instituit, vt audiret philosophiae caussa Vuincklerum; in discenda Hebraeorum litteratura, Hebenstreitium, cuius praedicat fidem; in doctrina sacrorum, Vucisum, Tellerum, Vuollium; in historia, Ioecherum; in rhetorica, Gottschedium; denique meis recitationibus rerum antiquarum atque interioris litteraturae caussa vt interesset. Ingeniis colloquiorum velitatione acuenendis, et explorandi profectus vsui, declamandi que cuidam facultati quaerendae, sodalitates subinde in hac vrbe, inter alia laudanda honestae doctrinae compendia, instituuntur. Earum quibusdam se socium adiunxisse ait, moderantibus tum Vuolfio artium magistro; postea diuersis institutis Gottschedio ac Vuollio: neque alia de caussa sub Hebenstreitio in societatem *Φιλοσυζητητων* receptum, in qua capita doctrinae sacrorum per vices perscribuntur ac disputantur.

GOTT-

GOTTLOB BENIAMIN VVEINMANN

HIRSBERGA SILESIVS

Clara scriptorum quoque ingeniis in Silesiae montanis Hirsberga, quam Ceruimontium aliqui latinis litteris vertunt, non infrequentis opidi dignitatem tuetur. Ibi patre Georgio Vveinmano, qui ludo Hirsbergae litterario pro rectore praest, matre Eua Rosina Neunherzia, natus a C. N. 1722, patris praesertim fidelissima institutione factum esse ait, vt humanitatis litteras diligenter edoctus ad academicae doctrinae spatia praeparatus accesserit. In reliquis aliorum magistrorum, qui ei ludo praesunt, fide atque opera se vsum esse. Lipsiam venit a C. N. 1751, in ciuium nostrorum catalogo inscriptus rectore Klausingio. Doctores hic sectatus est, in philosophia et mathesi, Vuinclerum; in historia, Ioecherum; in litteris Hebraicis, Hebenstreitium ac Sankium; in theologia, Boernerum, Klausingium, Deylingium, Vveisium, Tellerum, et rursus atque inprimis Hebenstreitium, cuius academicis quoque colloquiis, super theologiae capitibus controuersis, disceptator interfuit.

GEORGIUS DAVID ALAND

IVTREBOCENSIS

Iutreboga in finibus agri Saxonici, Vitemberga versus ortum aestiuum distans, cum arce opidum est, conuentu maxime virorum principum superiore saeculo nobilitatum. Ibi natus a C. N. 1722, patre Georgio, medico et senatore, matre Anna Catharina Klossia de-curionibus eo in opido praefecti filia, priuata primum disciplina creuit sub magistro Vuahnio, qui nunc in vico prope Iutrebogam, cui Longolipsdorp nomen, sacris praest; mox in gymnasio patriae sub Fingero rectore, qui postea ad sacrorum ibi curam Archidiaconus accessit, et Tiemano, Scharnouio que praeceptoribus profecit. A
E 2 C. N.

B.I.G.

Farbkarte #13

Q. N. 534, 25

B. M. II

Yc
7330

LECTIONIS ASSIDVAE BONA
XXI PHILOSOPHIAE CANDIDATIS
QVI MAGISTRI CREANTVR
RECTORE MAGNIFICO
ATQVE EODEM ORDINIS PHILOS

HOC TEMPORE
DECANO SPECTABILI
AVGVSTO FRIDERICO MVLLERO
PHILOS. ET IVRIS VTRIVSQVE DOCTORE
ORGANI ARISTOTELICI PROFESSORE PVBL
ET MINORIS PRINCIPVM COLLEGII
COLLEGIATO

PROCANCELLARIO SPLENDIDISSIMO
CHRISTIANO GOTTLIEB IOECHERO
SACROS. THEOLOGIAE DOCTORE HISTOR
PROF. PVBL. MAIORIS PRINC. COLLEGII
COLLEGIATO ET BIBLIOTHECAE ACADEM
PRAEFECTO

CARMINE SOLEMNI COMMENDAT
IOH. FRIDER. CHRISTIVS P. P

D. XIII FEBR. A C. N. CIO DCCC XXXXIII

BIBLIOTHECA
PUNICIANA

L I P S I A E
EX OFFICINA LANGENHEMIA

UNIVERSITÄTSLIBLIOTHEK
HALLE
(SAALE)